GUVERNUL ROMÂNIEI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL
Bulevardul Mareșal Alexandru Averescu nr. 2-4, sector 1, București, tel. 021 314 43 00, fax 021 314 43 01, e-mail: dprp@dprp.gov.ro

Nr. 10275/2026

15 -09- 2026

Către: **DOAMNA IOANA BRAN - VOINEA**
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data de 11 septembrie 2026

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 2/8217
2026 Luna 09 Ziua 17

STIMATĂ DOAMNĂ SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. *Propunerea legislativă pentru transparența și informarea corectă a consumatorilor în procesul de comercializare a citricelor destinate consumului uman* **(Bp. 768/2025, PIx. 166/2026)**;

2. *Proiectul de Lege pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații* **(Bp. 104/2026, PIx. 414/2026)**;

3. *Propunerea legislativă pentru modificarea art. 216 alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor* **(PIx. 480/2026)**;

4. *Proiectul de Lege privind Aplicația mobilă unică și dreptul la servicii publice digitale complete, organizate după nevoile utilizatorilor* **(Bp. 279/2026, PIx. 553/2026)**;

5. *Propunerea legislativă pentru reducerea controalelor excesive asupra întreprinderilor mici și mijlocii* **(Bp. 653/2025, PIx. 208/2026)**;

6. *Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale* **(Bp. 66/2026, PIx. 388/2026)**.

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Domnule preşedinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituţie şi în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru reducerea controalelor excesive asupra întreprinderilor mici și mijlocii*, inițiată de doamna deputat AUR Laura Gherasim împreună cu un grup de parlamentari AUR (**Bp.653/2025, Plx. 208/2026**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Legii nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare*, a *Legii nr.108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, precum și a *Legii nr.363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul instituirii unor măsuri privind limitarea controalelor efectuate asupra microîntreprinderilor și întreprinderilor mici și mijlocii și cu scopul reducerii sarcinii administrative asupra mediului de afaceri.

Astfel, art. I și art. II din inițiativa legislativă vizează instituirea unui regim de limitare a acțiunilor de control exercitate de autoritățile publice cu atribuții în domeniul controlului fiscal și al inspecției muncii, în timp ce art. III introduce art. 11^1 în *Legea nr. 363/2007*, instituind limitarea la maximum două acțiuni de control pe an pentru operatorii economici încadrați ca IMM-uri, precum și condiționarea efectuării controalelor de existența unor factori expres și restrictiv prevăzuți, cu impact direct asupra capacității autorității de a-și exercita atribuțiile legale.

II. Observații

1. Referitor la numărul controalelor fiscale efectuate de organul fiscal competent la contribuabilii care au calitatea de microîntreprinderi, întreprinderi mici sau mijlocii, respectiv *„două intervenții pe parcursul unui an calendaristic, indiferent de natura inspecției: generală, parțială sau tematică"*, potrivit textului propus pentru alin.(1) al art.133^1, menționăm că formularea creează confuzie în aplicarea legii.

Astfel, pct.6 al art.1 din *Legea nr.207/2015* definește noțiunea de *„control fiscal"* ca fiind *„totalitatea activităților efectuate de organele fiscale pentru verificarea modului de îndeplinire de către contribuabil/plătitor a obligațiilor prevăzute de legislația fiscală și contabilă"*, însă din textul propus nu rezultă dacă în numărul controalelor fiscale sunt incluse exclusiv inspecțiile fiscale sau/și alte forme de control, precum controlul inopinat și controlul antifraudă, reglementate la capitolele I–III din Titlul VI *„Controlul fiscal"* al *Legii nr.207/2015*.

De asemenea, utilizarea termenului *„intervenții"* nu este definită de *Legea nr.207/2015*.

Totodată, alin.(1) al art.115 din același act normativ definește formele de inspecție fiscală exclusiv ca fiind inspecția fiscală generală și inspecția fiscală parțială, fără a defini și noțiunea de *„inspecția tematică"*. Prin urmare, rezultă că utilizarea acestei sintagme în propunerea legislativă excedează cadrului normativ stabilit de *Legea nr.207/2015*.

Potrivit alin.(2) al art.115 din *Legea nr.207/2015*, organul de inspecție fiscală decide asupra efectuării unei inspecții fiscale generale sau parțiale, pe baza analizei de risc.

În ceea ce privește selectarea contribuabililor pentru inspecția fiscală, alin.(1) al art.121 din *Legea nr.207/2015* prevede că aceasta este realizată de organul de inspecție fiscală competent, în funcție de nivelul riscului, stabilit pe baza analizei de risc.

Acțiunile de inspecție fiscală sunt programate și efectuate strict în baza analizelor de risc efectuate cu respectarea prevederilor *Legii nr.207/2015*, analiză de risc care se efectuează la nivel central începând cu 01.01.2026.

Referitor la controlul antifraudă, potrivit alin.(2) al art.136 din *Legea nr.207/2015*, acesta are ca obiect prevenirea și combaterea fraudei și evaziunii fiscale.

Totodată, în conformitate cu alin.(1) și (3) ale aceluiași articol, controlul antifraudă se efectuează de către funcționarii publici ai Direcției generale antifraudă fiscală, structură a Agenției Naționale de Administrare Fiscală (ANAF), pe întreg teritoriul țării, în baza analizei de risc, cu excepția situațiilor în care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, sunt constatate încălcări ale legislației fiscale care impun o intervenție imediată, precum și a cazurilor în care, în mod excepțional, se efectuează acțiuni de control cu caracter specific, în scopul prevenirii și combaterii fraudei și evaziunii fiscale.

Precizăm că, având în vedere capacitatea redusă de control fiscal, ANAF nu efectuează într-un an calendaristic acțiuni de inspecție fiscală repetate la nicio categorie de contribuabili, deci pentru acest tip de control fiscal nu se justifică necesitatea limitării.

2. În ceea ce privește excepțiile de la limitarea controalelor, din textul propus pentru alin.(2) al art.133^1, precizăm că propunerea de la lit. a), potrivit căreia fac excepție de la prevederile alin.(1) cazurile în care *„există indicii temeinice privind săvârșirea unei fraude fiscale, documentate prin note interne aprobate de conducerea organului fiscal”*, excedează reglementărilor din *Legea nr.207/2015,* în materia inspecției fiscale și a controlului antifraudă, în sensul că expresiile *„indicii temeinice”* și *„note interne”* nu sunt specifice actului normativ menționat anterior.

Astfel, potrivit alin.(1) și (2) ale art.132 din *Legea nr.207/2015*, organul de inspecție fiscală are obligația de a sesiza organele judiciare competente în legătură cu constatările efectuate cu ocazia inspecției fiscale care ar putea întruni elementele constitutive ale unei infracțiuni,

în condițiile prevăzute de legea penală, fără ca sesizarea să depindă exclusiv de existența unor *„indicii temeinice”*, caz în care organul de inspecție fiscală are obligația de a întocmi un proces-verbal care se comunică contribuabilului sau plătitorului.

De asemenea, în conformitate cu alin.(1) al art.137[1] din *Legea nr.207/2015*, la finalizarea controlului antifraudă se încheie un proces-verbal de control, în condițiile legii, din care un exemplar se comunică contribuabilului.

Totodată, propunerea de la lit. b), potrivit căreia fac excepție de la prevederile alin. (1) cazurile în care *„contribuabilul solicită în mod expres o inspecție anticipată”*, excedează reglementărilor *Legii nr. 207/2015*, întrucât acest act normativ nu reglementează instituția *„inspecției anticipate”*.

3. Referitor la notificarea în prealabil și durata inspecției pentru microîntreprinderi și întreprinderi mici, din textul propus pentru alin.(3) al art.133[1], precizăm că propunerea legislativă reglementează notificarea în prealabil și durata inspecției doar pentru microîntreprinderi și întreprinderi mici, fără a include întreprinderile mijlocii. În această privință, ținem cont de dispozițiile art. 4 din *Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare*, potrivit cărora:

„(1) Întreprinderile mici și mijlocii se clasifică, în funcție de numărul mediu anual de salariați și de cifra de afaceri anuală netă sau de activele totale pe care le dețin, în următoarele categorii:

a) microîntreprinderi - au până la 9 salariați și realizează o cifră de afaceri anuală netă sau dețin active totale de până la 2 milioane euro, echivalent în lei;

b) întreprinderi mici - au între 10 și 49 de salariați și realizează o cifră de afaceri anuală netă sau dețin active totale de până la 10 milioane euro, echivalent în lei;

c) întreprinderi mijlocii - au între 50 și 249 de salariați și realizează o cifră de afaceri anuală netă de până la 50 milioane euro, echivalent în lei, sau dețin active totale care nu depășesc echivalentul în lei a 43 milioane euro.

(2)Termenii microîntreprindere, întreprindere mică și întreprindere mijlocie, precum și termenul derivat întreprinderi mici și

mijlocii vor fi utilizați în toate reglementările, statisticile și alte documente oficiale emise de către autorități sau instituții publice."

Menționăm că aspectele referitoare la notificarea în prealabil și durata inspecției fiscale sunt deja reglementate de *Legea nr.207/2015*, ceea ce conduce la o dublă reglementare.

Astfel, potrivit alin.(1) al art.121^1 din *Legea nr.207/2015*, pentru contribuabilii prezumtiv a fi selectați pentru efectuarea inspecției fiscale, organul de inspecție fiscală transmite acestora, în scris, o notificare de conformare cu privire la riscurile fiscale identificate, în scopul reanalizării de către aceștia a situației fiscale și, după caz, depunerii sau corectării declarațiilor fiscale.

În conformitate cu alin.(2) al art.121^1 din actul normativ menționat anterior, notificarea informează contribuabilul că în termen de 30 de zile de la data comunicării notificării are posibilitatea de a depune sau a corecta declarațiile fiscale. Până la expirarea acestui termen, organul de inspecție fiscală nu întreprinde nicio acțiune în vederea selectării pentru efectuarea inspecției fiscale.

Totodată, potrivit alin.(1) și (2) ale art.122 din *Legea nr.207/2015*, înaintea desfășurării inspecției fiscale, organul de inspecție fiscală are obligația de a înștiința, în scris, contribuabilul prin transmiterea unui aviz de inspecție fiscală, după cum urmează:

- cu 30 de zile pentru marii contribuabili;
- cu 15 zile pentru ceilalți contribuabili/plătitori.

Considerăm că prevederile alin.(3) al art.133^1 nou introdus, potrivit cărora *„inspecțiile fiscale se notifică în prealabil cu cel puțin 15 zile lucrătoare"*, intră în contradicție cu cele ale art.121^1 - *„Notificarea de conformare emisă de organul fiscal central în cazul inspecției fiscale"*, respectiv cu cele ale art.122 - *„Avizul de inspecție fiscală"* din *Legea nr.207/2015*.

De asemenea, durata inspecției fiscale la categoria de contribuabili la care se face referire în propunerea legislativă este prevăzută la lit.c) a alin.(1) al art.126 din *Legea nr.207/2015*, fiind de 45 zile, aspect care intră în contradicție cu reglementarea prevăzută la alin.(3) al art.133^1 nou propus prin art.I al inițiativei legislative.

4. Alin.(4) al art.133^1, nou introdus, reglementează două sancțiuni referitoare la nulitatea actului administrativ și la răspunderea disciplinară a funcționarului public.

Precizăm că alin.(3) al art.341 din *Legea nr.207/2015* prevede că încălcarea de către funcționarii publici, cu vinovăție, a îndatoririlor de serviciu atrage răspunderea potrivit *Ordonanței de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare*, precum și că prevederile art.IX din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.46/2009 privind îmbunătățirea procedurilor fiscale și diminuarea evaziunii fiscale*, aprobată cu modificări și completări prin *Legea nr.324/2009*, rămân aplicabile.

De asemenea, în Partea a VII-a, Titlul II din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019*, sunt prevăzute dispoziții referitoare la răspunderea administrativ-disciplinară a funcționarilor publici.

Totodată precizăm că nulitatea actului administrativ fiscal este reglementată de art.49 - *"Nulitatea actului administrativ fiscal"* din *Legea nr.207/2015*.

5. În ceea ce privește republicările propuse prin intermediul art. V-VII menționăm că, în conformitate cu art.70 alin. (1) din *Legea nr.24/2000, „Actul normativ modificat sau completat în mod substanțial se republică având la bază dispoziția cuprinsă în actul de modificare, respectiv de completare."*. Astfel, nu considerăm că, în cazul de față, suntem în prezența unor modificări/completări substanțiale ale actelor normative.

6. Totodată, în cuprinsul *Expunerii de motive* nu a fost identificată o evaluare a potențialelor efecte negative pe care limitarea controalelor asupra activității IMM-urilor le poate avea în ceea ce privește încasarea sumelor datorate bugetului de stat, drepturile angajaților și protecția consumatorilor. Astfel, reglementarea ar putea fi de natură a aduce atingere art.34, art.44 și art. 135 din *Constituție*.

7. Semnalăm, de asemenea, că Inspecția Muncii, instituție publică aflată sub autoritatea Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale, a fost înființată și funcționează în baza prevederilor *Legii nr. 108/1999*[1]. Această instituție publică acționează pentru asigurarea protecției sociale a muncii, în baza prevederilor art. 41 din *Constituția României, republicată*, și, respectiv, a prevederilor

[1] *pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare*

Convenției Organizației Internaționale a Muncii nr. 81/1947 privind inspecția muncii în industrie și comerț, ratificată prin *Decretul Consiliului de Stat nr. 284/1973* și ale *Convenției Organizației Internaționale a Muncii nr. 129/1969 privind inspecția muncii în agricultură*, ratificată prin *Decretul Consiliului de Stat nr. 83/1975.*

Inspecția Muncii are atribuții și competențe similare cu ale celorlalte organisme naționale de inspecție a muncii din statele membre ale Uniunii Europene și din țările care au ratificat *Convențiile O.I.M. nr. 81/1947* și *nr. 129/1969.*

Potrivit *Convenției O.I.M. nr. 81/1947*, ratificată de România:

„Articolul 2

1. Sistemul de inspecție a muncii în întreprinderile industriale se va aplica tuturor întreprinderilor pentru care inspectorii de muncă au sarcina să asigure aplicarea dispozițiilor legale referitoare la condițiile de muncă și la protecția lucrătorilor în exercitarea profesiei lor.

Articolul 3

1. Sistemul de inspecție a muncii va avea următoarele sarcini:

a) să asigure aplicarea dispozițiilor legale referitoare la condițiile de muncă și la protecția lucrătorilor în exercitarea profesiei lor, cum sunt dispozițiile privind durata muncii, salarizarea, securitatea și igiena muncii, condițiile de trai, folosirea copiilor și a tinerilor și altele conexe, în măsura în care inspectorii de muncă sunt însărcinați să asigure aplicarea acestor dispoziții;

b) să furnizeze celor care angajează și lucrătorilor informații și îndrumări tehnice asupra mijloacelor cele mai eficace de respectare a dispozițiilor legale;

c) să aducă la cunoștința autorității competente deficiențele sau abuzurile care constituie încălcări ale dispozițiilor legale în vigoare.

2. Dacă inspectorilor de muncă le sunt încredințate și alte funcții, acestea nu trebuie să stânjenească exercitarea funcțiilor principale și nici să dăuneze, într-un mod oarecare, autorității sau imparțialității necesare inspectorilor în raporturile lor cu cei care angajează și cu lucrătorii.

Articolul 12

1. Inspectorii de muncă purtând asupra lor acte justificative ale funcțiilor pe care le îndeplinesc vor fi autorizați:

a) să pătrundă liber, fără încunoștințare prealabilă, la orice oră din zi și din noapte, în orice întreprindere supusă inspecției;

b) să pătrundă, ziua, în toate localurile pe care au motive temeinice să le controleze;

c) să procedeze la orice cercetări, controale sau anchete considerate necesare pentru a se asigura că dispozițiile legale sunt efectiv respectate, și în special:

i) să interogheze, singuri sau în prezența martorilor, pe cel care angajează sau personalul întreprinderii, asupra tuturor problemelor referitoare la aplicarea dispozițiilor legale;

ii) să ceară să li se prezinte toate înscrisurile, registrele și documentele a căror deținere este prevăzută de legislația referitoare la condițiile de muncă, în scopul verificării conformității acestora cu dispozițiile legale și pentru a le copia sau scoate extrase;

iii) să pretindă afișarea instrucțiunilor prevăzute de dispozițiile legale;

iv) să ia pentru analiză mostre din materiile și substanțele utilizate sau manipulate, cu condiția ca cel care angajează sau reprezentantul acestuia să fie încunoștințat că materiile sau substanțele respective au fost luate în acest scop.

2. Cu ocazia inspecției, inspectorul va informa despre prezența sa în întreprindere pe cel care angajează sau pe reprezentantul acestuia, în afară de cazul în care apreciază că o astfel de înștiințare riscă să dăuneze eficacității controlului.

Articolul 13

1. Inspectorii de muncă vor fi autorizați să determine luarea de măsuri în vederea eliminării defecțiunilor constatate la instalații, la amenajări sau în metodele de lucru, pe care le consideră dăunătoare sănătății sau securității lucrătorilor.

2. Pentru a putea determina luarea acestor măsuri, inspectorii vor avea dreptul, sub rezerva contestării măsurilor respective pe căile judiciare sau administrative prevăzute de legislația națională, de a dispune sau de a face să se dispună:

a) să se aducă instalațiilor, într-un termen fixat, modificările necesare pentru a se asigura aplicarea strictă a dispozițiilor legale privind sănătatea și securitatea lucrătorilor;

b) să fie luate măsuri imediat executorii în cazurile de pericol iminent pentru sănătatea și securitatea lucrătorilor.

3. Dacă procedura stabilită la paragraful 2 nu este compatibilă cu practica administrativă și judiciară a statului membru, inspectorii vor

avea dreptul să sesizeze autoritatea competentă pentru ca aceasta să dea ordine precise sau să determine luarea de măsuri imediat executorii.

Articolul 16

Numărul și natura inspecțiilor efectuate în întreprinderi vor fi determinate de necesitatea de a se asigura aplicarea efectivă a dispozițiilor legale respective."

Comisia Europeană, prin Comitetul înalților Responsabili cu Inspecția Muncii (en.: SLIC), evaluează periodic modul de organizare și funcționare a organismelor de inspecția muncii din statele membre ale Uniunii Europene pe baza *„Principiilor comune pentru inspecția muncii referitoare la securitatea și sănătatea la locul de muncă"*.

Inspecția Muncii, în actuala formă de organizare și funcționare, a fost evaluată și agreată de Comisia Europeană - SLIC prin rapoartele de evaluare realizate de experți europeni în septembrie 2012 și iunie 2024.

În urma analizei dispozițiilor inițiativei legislative, din perspectiva atribuțiilor Inspecției Muncii, se constată că soluția legislativă propusă, respectiv introducerea unui nou articol în *Legea nr. 108/1999*, contravine prevederilor mai sus menționate, instituind o limitare numerică a controalelor efectuate la microîntreprinderi și întreprinderi mici și mijlocii, cu impact direct asupra modului de exercitare a atribuțiilor de control ale instituției. Inițiativa legislativă limitează nejustificat exercitarea atribuțiilor legale ale instituției, diminuează eficiența și caracterul preventiv al activității de control și nu este corelată cu cadrul normativ aplicabil în domeniul relațiilor de muncă și al securității și sănătății în muncă.

8. Totodată, potrivit dispozițiilor *Hotărârii Guvernului nr. 700/2012 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările și completările ulterioare*, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor (ANPC) are obligația de a desfășura activități permanente de supraveghere a pieței, control, constatare și sancționare a contravențiilor, precum și de intervenție rapidă în situațiile în care sunt afectate viața, sănătatea, securitatea sau interesele economice ale consumatorilor.

O limitare expresă și rigidă a numărului de controale anuale, independent de comportamentul operatorului economic, restrânge nejustificat capacitatea instituțională a ANPC de a-și îndeplini atribuțiile

legale, afectând mecanismele de prevenție, descurajare și sancționare a practicilor neconforme.

Mai mult, așa cum am menționat anterior, regimul juridic actual asigură deja un echilibru adecvat între prevenție și sancțiune, prin aplicarea *Legii prevenirii nr. 270/2017*, care, potrivit art. 4-9, permite ca, în situația constatării unor neconformități în urma controlului, să fie aplicată sancțiunea avertismentului, să fie acordat un termen de remediere, să fie reluat controlul exclusiv în vederea verificării conformării, sancționarea fiind posibilă doar în cazul nerespectării măsurilor dispuse.

Prin urmare, argumentul combaterii controalelor excesive este deja acoperit de legislația în vigoare, fără a fi necesară instituirea unei interdicții cantitative rigide privind numărul controalelor.

Apreciem că reglementarea unui plafon maximal de două acțiuni de control pe an poate genera un efect nedorit, în sensul în care operatorii economici ar putea trata superficial obligațiile legale, știind că probabilitatea unei reacții instituționale ulterioare este limitată. O astfel de abordare, ar diminua efectul preventiv al controlului, ar încuraja tolerarea unor abateri repetate, ar afecta concurența loială între operatorii conformi și cei neconformi și nu în ultimul rând ar reduce nivelul real de protecție a consumatorilor.

Deși textul propus prevede anumite excepții (reclamații privind pericole grave, dispoziții ale autorității judecătorești, campanii tematice), acestea nu acoperă întreaga gamă de situații reale cu care se confruntă ANPC în activitatea curentă, inclusiv constatarea abaterilor repetate, practici comerciale înșelătoare cu impact economic major, situații de rea-credință, nerespectarea măsurilor dispuse anterior de organele de control. Instituirea unei limite legale exprese referitoare la numărul acțiunilor de control riscă să blocheze intervenția promptă a autorității, chiar și atunci când este necesară pentru protejarea consumatorilor.

ANPC derulează constant campanii de informare și educare, activități de consiliere și îndrumare, mecanisme de soluționare alternativă a litigiilor și elaborează ghiduri de bune practici, în conformitate cu atribuțiile sale legale, tocmai pentru a sprijini operatorii economici în respectarea legislației, fără a recurge automat la sancțiuni.

De asemenea, apreciem că inițiativa legislativă limitează în mod artificial și nejustificat exercitarea atribuțiilor de control, slăbește mecanismele de protecție a consumatorilor și afectează interesul public.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ilie – Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului deputat Sorin-Mihai GRINDEANU
Președintele Camerei Deputaților